

ТИМЧАСОВИЙ СТАТУТ ПАТРІАРШОГО СОБОРУ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ¹

Преамбула

Патріарший собор Української Греко-Католицької Церкви є зібранням представників Церкви, яка живе духом і динамізмом давньої еклезіальної інституції Київської традиції.

Собор діє в душі молитви та роздумів. Він проголошує і святково відзначає великі речі, які Бог дав Церкві і через Церкву. Собор намагається відновити і втілити в життя високий ідеал Апостольської Церкви, в якій є одне серце і одна душа. Через взаємний обмін

¹ Написав Михайло Димид в Інституті церковного права з нагоди проведення III сесії Патріаршого собору в 2002 р. у Львові. Цей проект був прийнятий Синодом єпископів УГКЦ 2010 р. наступною постановою: «27. Прийняти Статут V сесії Патріаршого Собору УГКЦ.» Див.: Постанови Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, що відбувся у Львові-Брюховичах, у днях від 2 до 9 вересня 2010 року Божого // <<http://ugcc.org.ua/1420.0.html>> (веб-сайт *Українська Греко-Католицька Церква*, перегл. 30 квітня 2012). Вперше цей текст був друкований в: Українська Греко-Католицька Церква – Патріарший Собор – III-я сесія – Ісус Христос – джерело відродження українського народу – Робочий примірник № 2. Львів 30 червня – 4 липня 2002 року, с. 13-21; а також поміщений на: http://old.ugcc.org.ua/ukr/church_in_action/sobor/Statut/ (веб-сайт *Українська Греко-Католицька Церква*, перегл. 30 квітня 2012). Всі інші документи і матеріали III сесії Патріаршого собору УГКЦ знаходяться тут: Документи Патріаршого Собору Української Греко-Католицької Церкви. Третя сесія. 30 червня – 4 липня 2002 року (Під керівництвом М. Димида). Львів 2002; Документи єпархіальних соборів Української Греко-Католицької Церкви (2001-2002), т. 1 (Під керівництвом М. Димида), Львів 2003; Документи єпархіальних соборів Української Греко-Католицької Церкви (2001-2002), т. 2 (Під керівництвом М. Димида). Львів 2004.

ідеями, досвідом і духовними дарами (1 Кор. 12:4,28; Еф. 4:11) собор шукає тіснішої інтеграції і співпраці між різними членами Церкви, скеровуючи їх на розбудування Христового Тіла (Еф. 4:12,13). Собор свідомий місії Церкви проголошувати Євангеліє і сприяти єдності християн в плюралістичному релігійному і церковному середовищі як в Україні, так і в діаспорі. Він ставить за мету краще розуміння Церков як всередині, так і з-поза католицького сопричастя та співпрацю з ними через діалог – міжрелігійний, міжцерковний і внутрішньо-церковний. Собор розглядає різні ділянки церковного апостоляту та служіння у світі і шукає ефективніших способів поширювати Царство Боже в людському суспільстві.

Таким чином, у визнанні влади Ісуса Христа Патріарший собор прагне відродження Церкви і тіснішої спільності членів Христового Тіла (1 Ів. 1:3). Такий зріст, що є від Бога (Кол. 1:19), продовжить глибше спілкування Церкви з Тим, хто є божественна Трійця – Отець, Син і Дух Святий.

Патріарший собор – орган церковної консультації; його рішення, які дійсно просвічені Святим Духом і відповідають почуванням вірних та оживляють Церкву, може взяти до уваги та зреалізувати компетентна влада.

Артикул 1. Мета, завдання та компетенція

§ 1. Патріарший собор Української Греко-Католицької Церкви (далі – Собор) є дорадчим органом Української Греко-Католицької Церкви у найважливіших її справах та місії. Собор має на меті допомагати Патріарху-Верховному Архієпископу, Синоду єпископів, єпархіям та іншим громадам чи інституціям УГКЦ краще пізнавати реальність життя своїх вірних, пристосовувати різні форми апостоляту і їх методи та церковну дисципліну до сучасних умов, покладаючи в основу загальне добро УГКЦ (як в Україні, так і в діаспорі) і вселенської Церкви.

- § 2. Патріарший собор діє в єдності та під проводом Синоду єпископів УГКЦ і Патріарха-Верховного Архієпископа – глави і батька Церкви.
- § 3. Завдання Собору:
1. розглядати та визначати основні напрямки діяльності Церкви у всіх сферах життя своїх вірних;
 2. пропонувати Патріарху-Верховному Архієпископу, Синоду єпископів, єпархіям та іншим інституціям УГКЦ можливі шляхи вирішення різноманітних питань Церкви та її вірних;
 3. відшуковувати знаки часу для постійної євангелізації світу;
 4. шукати шляхів для кращої інтеграції Церкви в освяченому суспільстві.
- § 4. Собор діє відповідно до Кодексу партикулярного права, Кодексу Канонів Східних Церков та цього Статуту.

Артикул 2. Скликання

- § 1. Патріарший Собор скликається Патріархом-Верховним Архієпископом не менше ніж один раз на 5 років.
- § 2. Рішення про скликання Собору приймається не пізніше ніж за 18 місяців, а повідомлення надсилається не пізніше ніж за 15 місяців до дня його відкриття.
- § 3. Позачерговий Собор може бути скликаний Патріархом-Верховним Архієпископом, коли він вважає це необхідним чи корисним, за згодою Постійного синоду або Синоду єпископів УГКЦ.
- § 4. Рішення про скликання позачергового Собору приймається не пізніше ніж за 2 місяці, а повідомлення надсилається не пізніше ніж за тиждень після прийняття такого рішення.

Артикул 3. Делегати Собору

- § 1. У Патріаршому соборі як делегати зобов'язані брати участь такі особи:

1. єпархіальні єпископи та інші місцеві єрархи УГКЦ як із матірньої території, так і з-поза її меж; це включає: екзархів, апостольських, патріарших чи верховно-архієпископських адміністраторів, у разі їх відсутності – тих, які тимчасово є законно їх наступниками в управлінні чи вважаються місцевими єрархами, а також протосинкели та синкели;
 2. титулярні єпископи, включно з єпископами-коад'юторами, єпископами-помічниками та єпископами-емеритами;
 3. протоігумени чоловічих та жіночих інститутів посвяченого життя: релігійних чинів і згромаджень, товариств спільного життя на подобу чернечих, релігійних спільнот і товариств апостольського життя;
 4. ігумени монастирів свого права та монаших конфедерацій;
 5. ректори церковних наукових університетів, академій, інститутів, а також декани факультетів богослов'я та канонічного права, що належать УГКЦ;
 6. ректори вищих семінарій УГКЦ.
- § 2. На Собор як делегати від кожної єпархії, незалежно від того, чи вони мають осідок в межах матірньої території Церкви, чи поза її межами, скликаються такі особи:
1. один пресвітер, який має бути парафіяльним священником, з кожної єпархії; у разі, якщо є більше ніж 300 пресвітерів, що належать до однієї єпархії, то ця єпархія може делегувати ще одного пресвітера, з розрахунку один на кожних наступних 300 пресвітерів;
 2. один делегат від ченців/черниць чи членів товариств апостольського життя, які живуть в даній єпархії;
 3. двоє мирян з кожної єпархії; рекомендується, щоб це були чоловік і жінка віком від 30 до 65 років, один представник від молоді (віком до 30 років). Якщо є більше ніж один мільйон вірних в єпархії, то ця єпархія має право делегувати ще одну особу з розрахунку: один делегат на кожних додаткових 500 тисяч вірних. Максимальна кількість делегатів-мирян від єпархії – п'ять осіб.

- § 3. Патріарх-Верховний Архієпископ, проконсультувавшись із членами Постійного синоду, може висунути окремих осіб в якості делегатів або гостей, однак не більше ніж 10 осіб, для участі у пленарних засіданнях Собору.
- § 4. Єпархіальний єпископ є відповідальним за участь делегатів із своєї єпархії у Патріаршому соборі. У зв'язку з цим він має:
1. широко інформувати всіх своїх вірних про Собор і організувати по всіх парохіях обговорення соборових тем;
 2. завданням єпархіального єпископа є скликати збори для вибору єпархіальних делегатів у місці і часі, які визначаються ним;
 3. він має головувати на цих зборах персонально або через іншу ним призначену особу;
 4. надіслати до секретаріату Собору не пізніше ніж за два місяці до початку Собору імена та адреси делегатів від єпархії, а також можливих їхніх замісників.
- § 5. Під час визначення делегатів від єпархій мають зберігатися такі норми:
1. делегати від парохіяльного духовенства обираються пресвітерською радою єпархії;
 2. делегати від інститутів посвяченого життя і товариств апостольського життя, обираються представниками цих інститутів на зборах, скликаних з цією метою єпархіальним єпископом;
 3. делегати-миряни обираються світськими представниками єпархіальної церковної ради.
- § 6. На цих самих зборах і таким же способом обираються також і замісники єпархіальних делегатів на випадок, якщо хтось із делегатів не зможе взяти участі в Соборі.
- § 7. Єпархіальні єпископи у разі поважної перешкоди можуть відправити замість себе довірену особу, яку мають призначити особисто.
- § 8. Делегати та їх замісники обираються принаймні за три місяці перед відкриттям сесії Собору.
- § 9. Всі, хто був скликаний на Патріарший собор, повинні взяти участь у ньому, хіба що важлива причина перешкоджає цьому,

в такому випадку вони повинні заздалегідь повідомити про це єпархіального єпископа, який також має повідомити секретаріат Собору про заміну.

§ 10. Все сказане у цьому Статуті, що стосується єпархій чи єпархіальних єпископів, відноситься також і до екзархатів та екзархів, якщо такі є, хоча за згоди Патріарха-Верховного Архієпископа екзархати та невеликі єпархії можуть висилати меншу кількість делегатів.

Артикул 4. Колегіальні органи Собору

§ 1. Для забезпечення належного перебігу Собору на початку першого пленарного засідання формується президія Собору, до складу якої входять: Патріарх-Верховний Архієпископ як голова, його замісник та секретар Собору.

§ 2. До обов'язків членів президії входить:

1. організація пленарних засідань Собору;
2. відкриття та закриття пленарних засідань Собору та головування на них;

§ 3. Головуючий на Соборі:

1. керує засіданнями, слідкує за дотриманням порядку денного та регламенту виступів;
2. надає слово в порядку зголошення, позбавляє слова, якщо виступ не стосується предмету обговорення і не є формальною пропозицією;
3. позачергово надає слово делегатам, які виступають з формальною пропозицією;
4. оголошує результати голосування.

§ 4. Замісник голови президії Собору обирається Патріархом-Верховним Архієпископом з числа єпископів УГКЦ.

§ 5. Секретар Собору призначається окремим рішенням Синоду єпископів УГКЦ та декретом Патріарха-Верховного Архієпископа одночасно із рішенням про скликання Собору.

Під час пленарних засідань секретар Собору забезпечує ведення протоколу засідання, який повинен містити:

1. список присутніх учасників Собору, прийнятий порядок денний;
 2. опис перебігу Собору з зазначенням прізвищ виступаючих, змістом внесених пропозицій і результатами голосування з кожної окремої пропозиції;
 3. результати виборів до різних органів Собору;
 4. тексти представлених Собору звітів;
 5. в якості додатків: протоколи комісій та груп, створених Собором.
- § 6. Укладений протокол Собору підписують голова і секретар. З протоколом мають змогу ознайомитися в секретаріаті Собору всі делегати.
- § 7. На Соборі можуть створюватися різні колегіальні органи: комісії, групи.
- § 8. Комісії та групи є допоміжними підрозділами Собору, які покликані забезпечити полегшення розгляду та вирішення питань, що на ньому порушуються:
1. комісії та групи створюються і діють лише в часі Собору;
 2. до складу комісій та груп входять лише делегати Собору;
 3. на засідання комісії (групи) можуть бути запрошені окремі фахівці з тих питань, які розглядаються. Рішення про запрошення цих фахівців приймаються секретарем Собору;
 4. Секретар діє ще рік після закінчення Собору і відповідає за належне архівування, видання і розповсюдження матеріалів, представлення Синодові;
 5. голови комісій (груп) обираються на пленарному засіданні Собору за пропозицією секретаря Собору;
 6. секретар комісії (групи) обирається на засіданні групи з числа її членів. Секретар зобов'язаний вести протокол засідання комісії (групи);
 7. голова і секретар комісії (групи) організують її роботу і звітують про діяльність комісії (групи) Собору.

- § 9. Праця в комісіях (групах) зводиться до обговорення запропонованих тем і подання пропозицій:
1. пропозиції повинні бути сформульовані і записані керівниками комісій (груп) чітко і зрозуміло, з дотриманням форми: пропонуємо..., заохочуємо..., вважаємо за доцільне..., просимо..., висловлює занепокоєння... тощо;
 2. оскільки єдиним законодавцем на Соборі є Патріарх-Верховний Архієпископ і до підписання постанов та рішень Собору Патріархом-Верховним Архієпископом вони не зобов'язують, то потрібно уникати наказового тону у поданих комісіями (групами) пропозиціях.
- § 10. Для опрацювання пропозицій Собор створює редакційну комісію.
- Завданням редакційної комісії є зібрати всі пропозиції в один документ, уникаючи повторень чи правової неграмотності. Обговорення не лежить в її компетенції.
- Пропозиції керівників комісій (груп) повинні бути чітко сформульовані та зрозумілі.
- § 11. Керівники комісій (груп) представляють у редакційну комісію пропозиції своїх груп в такому порядку:
1. якщо пропозиція також є в іншій комісії (групи) (доповнення до пропозицій), то вона записується як одна пропозиція з відповідним доповненням;
 2. редакційна комісія зазначає при кожній пропозиції, яка комісія (група) її представила (на обговоренні голова комісії (групи) роз'яснює її, якщо виникають якісь запитання);
 3. пропозиції записуються редакційною комісією відповідно до аспектів, які були представлені.
- § 12. Редакційна комісія може відхилити пропозицію, якщо вона:
1. не відноситься до тематики Собору;
 2. не відноситься до обговорюваного аспекту.
- § 13. Подання пропозицій комісії (групи) на пленарному засіданні відбувається таким чином:

1. керівник редакційної комісії зачитує всі пропозиції комісії (групи) з питання, що розглядається;
 2. після узгодження цілого документа головуючий зачитує окремо кожну пропозицію, що приймається;
 3. головуючий не має права сам пояснювати пропозиції, лише у випадку запитань до пропозиції надає слово або керівникові комісії (групи), від якої вийшла пропозиція, або, як виняток, делегатові, який вніс пропозицію.
- § 14. Свої думки (за, проти, доповнення) може висловити кожен делегат після того, як головуючий на засіданні надасть йому слово:
1. викрики з місць не протоколюються і на них не відповідається;
 2. у випадку надмірної активності делегата, який перешкоджає праці цілого Собору, головуючий на Соборі, після двох попереджень, може позбавити права делегата брати участь в засіданні;
 3. делегат формулює свою думку стисло, до трьох хвилин;
 4. головуючий надає слово згідно зі сформованою чергою;
 5. делегат має право висловити свої думки «за» і «проти», внести пропозиції або сформулювати чітко доповнення до пропозиції;
 6. якщо делегат зауважив, що подана ним до редакційної комісії пропозиція не потрапила на розгляд Собору, то він має право довідатися про причину цього (якщо пояснення його не задовольнило, він може наполягати, подавши докладне обґрунтування, щоб пропозиція все-таки була поставлена на голосування).
 7. президія може вирішити, що пропозиції слід подавати лише у письмовій формі.
- § 15. Голосування пропозиції відбувається таким чином:
1. найперше ставиться на голосування пропозиція, яка виноситься редакційною комісією;
 2. якщо пропозиція не набрала 50% + 1 голос і була пропозиція «зняти» – тоді другою ставиться на голосування пропозиція «зняти». Якщо вона набрала 50%+1, тоді жодна з поправок вже не голосується;

3. якщо пропозиція набрала 50% + 1 голос або якщо вона не набрала 50% + 1 голос, але і пропозиція «зняти» не набрала 50% + 1 – голосуються поправки за чергою їх подання;
 4. поправка приймається при 50% + 1 голос;
 5. якщо пропозиція не набрала 50% + 1 голос в редакції редакційної комісії і була знята з голосування, а набрала 50% + 1 голос з поправкою, то приймається пропозиція з поправкою;
 6. кожна поправка мусить бути проголосована, хіба що той, хто пропонував, знімає дану поправку з голосування;
 7. якщо є дві взаємовиключні поправки і якщо було прийнято першу з них, то друга цим самим знімається з голосування (хіба що делегат – автор другої поправки наполягатиме і зможе пояснити, в який спосіб ця поправка доповнюватиме, а не заперечуватиме першу);
 8. якщо не було голосування «зняти» або якщо було голосування «зняти», яке не набрало 50% + 1, проте і сама пропозиція не набрала 50% + 1 ні в редакційній комісії, ні з поправками – пропозиція не приймається.
- § 16. Для підрахунку голосів секретаріат Собору визначає двох або більше рахівників.
- § 17. Протоколіст записує перебіг обговорення і голосування пропозицій і доповнень, зазначаючи суть виступу і докладно всі доповнення до пропозиції. (Секретаріат Собору перед засіданням підготовляє текст пропозиції, який має бути у головуючого, протоколіста і секретаря Собору).
- § 18. Протоколи голосувань зберігаються в архіві секретаріату Собору.
- § 19. Якщо голосів «за» і «проти» пропозиції є порівну, то додається додатково 5 хвилин на обговорення даної пропозиції і відбувається повторне голосування.
- § 20. Пропозиція, за яку проголосували «проти», не може бути поставлена на голосування вдруге.
- § 21. При кожному голосуванні обов'язкова повна форма голосування – «за», «проти», «утримався». Причому якщо голосує візуальна

більшість, то не обов'язково перераховувати всі голоси, записавши у відповідну графу «більшість». Проте голоси меншості необхідно порахувати і зазначити, з огляду на повагу до делегатів, які, хоча і в меншості, мають право на свою думку і позицію.

- § 22. Після прийняття всіх пропозицій в першому читанні пропозиції групуються редакційною комісією Собору відповідно до розглянутих аспектів того чи іншого питання.
- § 23. На початок пропозицій кожного аспекту подається коментар від того, хто її вносить.
- § 24. Голосування відбувається з усіх пропозицій, які були прийняті на Соборі.
- § 25. Пропозиції зачитуються у порядку їх надходження:
1. спочатку всі пропозиції, а також коментар одного питання, потім кожна пропозиція з обговоренням, при потребі, і голосування;
 2. у випадку необхідності усі пропозиції Собору повинні бути видрукувані і роздані всім делегатам;
 3. будь-які зміни і поправки до окремих пропозицій приймаються окремим голосуванням;
 4. після прийняття рішень Собору делегати обговорюють і приймають звернення, які безпосередньо до тематики Собору не відносяться;
 5. Рішення Патріаршого собору стосуються справ всієї Церкви. Пропозиції до Синоду єпископів, Патріарха тощо формуються у зверненнях Собору або в рішеннях і постановках Собору, які потім надсилаються до відповідних осіб.

Артикул 5. Окремі повноваження Патріарха–Верховного Архієпископа

- §1. У випадку відсутності Патріарха-Верховного Архієпископа на пленарному засіданні головує хтось із президії Собору, попередньо отримавши на це благословення Патріарха-Верховного Архієпископа.

- § 2. Патріарх-Верховний Архієпископ має владу переносити засідання, оголошувати перерву в роботі, тимчасово призупиняти чи розпускати Собор.
- § 3. У випадку, якщо престол Патріарха-Верховного Архієпископа стає вакантним, то Собор тимчасово припиняє свою роботу, поки новий Патріарх-Верховний Архієпископ не прийме рішення з цього питання.

Артикул 6. Гості та спостерігачі Собору

- § 1. На Патріарший собор як гості можуть бути запрошені:
1. особи з іншої Церкви свого права, релігійної спільноти, щоб заохочувати взаємне пізнання;
 2. предстоятелі традиційних християнських Церков України чи уповноважені ними єпископи;
 3. уповноважений представник Папи Римського;
 4. ректори міжобрядових семінарій та університетів, декани факультетів богослов'я та канонічного права, які розташовані на матірній території Української Греко-Католицької Церкви і належать до інших Церков;
 5. один офіційний представник від кожної із всесвітніх українських церковних мирянських організацій.
- § 2. Патріарх-Верховний Архієпископ може запросити спеціальних спостерегачів з інших Церков чи некатолицьких церковних спільнот, щоб заохочувати та сприяти екуменічному розумінню і співпраці.
- § 3. Гості та спостерегачі не можуть брати участі у голосуванні на Соборі.

Артикул 7. Порядок денний

- § 1. Усі вірні УГКЦ можуть пропонувати теми для обговорення, щоб вони були внесені у порядок денний Собору, через вибраних делегатів або через секретаріат Собору.

- § 2. Теми на порядок денний визначаються Патріархом-Верховним Архієпископом після консультації з членами Постійного синоду, у термін 15 місяців до початку Собору, хіба що до того часу вибір було зроблено Синодом єпископів УГКЦ.
- § 3. Визначені теми не можна міняти, коли до початку першого пленарного засідання залишається 12 місяців.

Артикул 8. Експерти, додаткові особи та комісії (групи)

- § 1. Патріарх-Верховний Архієпископ має слідкувати, щоб в результаті роботи відповідних підготовчих комісій (груп) і консультацій всі теми порядку денного були належним чином досліджені та вивчені і щоб учасники Собору були вчасно проінформовані чи безпосередньо, чи через відповідні публікації, надіслані їм.
- § 2. Патріарх-Верховний Архієпископ після обговорення з членами Постійного синоду може призначити додаткових експертів та допоміжних осіб до секретаріату Собору та його комісій (груп).
- § 3. Патріарх-Верховний Архієпископ може створювати комісії (групи) з питань літургичних, євангелізації, інкультурації, освіти, зв'язку та ЗМІ, екуменізму, катехизму, добротності, прав людини та християн у Церкві, сімейного соціального апостоляту, інших апостолятів.

Артикул 9. Процедура

- § 1. Патріарший собор не є парламентом чи законодавчим органом УГКЦ, він є форумом для обговорення і вираження думок та побажань у дусі християнської свободи та відповідальності. Завданням пастирів Церкви є розпізнати їх і втілити у пастирську діяльність.
- § 2. Коли необхідно з'ясувати думку Собору стосовно даного спірного питання, то єпископи виключаються з голосування.
- § 3. Рішення, схвалене Собором, може набути сили закону, якщо воно ратифіковане Синодом єпископів УГКЦ і Патріархом-Верховним Архієпископом.

Артикул 10. Акти Собору

§ 1. Питання, що відкрито обговорюються, та рішення, які прийняті на Соборі, можуть вільно поширюватися і стати відомими вірним через засоби масової інформації, однак публікація офіційних актів Собору застерігається за Патріархом-Верховним Архієпископом.

Артикул 11. Мова Собору

§ 1. Офіційною мовою Патріаршого Собору УГКЦ є українська. Всі документи друкуються українською мовою.

Артикул 12. Фінансування

§ 1. Фінансувати Патріарший собор зобов'язані всі єпархіальні єпископи та головні настоятелі чернечих згромаджень УГКЦ в сумі і термін, визначені Синодом єпископів УГКЦ.

Артикул 13. Ухвалення, внесення змін і доповнень

- § 1. Статут Патріаршого собору має бути ухвалений Синодом єпископів УГКЦ.
- § 2. Проголошений Статут набуває чинності Партикулярного права.
- § 3. Зміни і доповнення до Статуту вносяться Синодом єпископів УГКЦ.

Анотація

Патріарший собор УГКЦ – це зібрання представників Церкви, яка живе духом і динамізмом давньої єклезіальної інституції Київської традиції, про що зазначено в преамбулі до Тимчасового

статуту цього собору. Тимчасовий статут Патріаршого собору УГКЦ регламентує обсяг і процедуру еkleзіально творчої праці цих представників через наступні артикули: 1. Мета, завдання та компетенція; 2. Скликання; 3. Делегати Собору; 4. Колегіальні органи Собору; 5. Окремі повноваження Патріарха–Верховного Архієпископа; 6. Гості та спостерігачі Собору; 7. Порядок денний; 8. Експерти, додаткові особи та комісії (групи); 9. Процедура; 10. Акти Собору; 11. Мова Собору; 12. Фінансування; 13. Ухвалення, внесення змін і доповнень.

Temporary Statute of Patriarchal Council of the Ukrainian Greek-Catholic Church

Patriarchal Council of the Ukrainian Greek-Catholic Church, as noted in the Preamble of its Temporary Statute, is the gathering of representatives of the Church that lives the spirit and the dynamism of the ancient ecclesial institution of the Kyivan tradition. The Temporary Statute regulates the scope and the procedure of their creative ecclesial work by the following articles: 1. Goal, objectives, and competences; 2. Convocation; 3. Delegates of the Council; 4. Collegial bodies of the Council; 5. Separate powers of Patriarch/Major Archbishop; 6. Guests and observers of the Council; 7. Agenda; 8. Experts, additional persons, and committees (groups); 9. Procedures; 10. Proceedings of the Council; 11. Language of the Council; 12. Financing; 13. Adoption, introduction of amendments and additions.